

Цей психологічний портрет сучасного тренера показує, що успішний тренер – це більше, ніж просто фахівець у своїй галузі. Він є лідером, психологом, комунікатором та ментором, який відданий своїй команді та допомагає їй досягати великих результатів. Ці риси і властивості складають психологічний портрет сучасного тренера, який успішно працює зі спортсменами та командами, сприяючи їхньому успіху та досягненню максимального потенціалу.

Список використаних джерел

1. Хоменко В. Напрями використання інноваційних технологій у підготовці спортсменів. *Інноваційні та інформаційні технології у фізичній культурі, спорті, фізичній терапії та ерготерапії* : мат-ли II Всеукраїнської електронної науково-практичної конференції з міжнародною участю. К. : НУФВСУ, 2019. С. 62–64.

2. Павлюк О. М., Брусак О. М. Особливості науково-педагогічних компетентностей тренера-викладача як психолого-педагогічна проблема. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки.* №3(351). С. 326–336.

ПЕДАГОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ У СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ

Маник Петро Григорович,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, професор **Хоменко П. В.**

Сучасні умови життя пред'являють високі вимоги до рівня фізичного розвитку, працездатності та захисних сил організму людини. Фізичне виховання дітей шкільного віку ефективно стимулює позитивні функціональні і морфологічні зміни в організмі, активно впливає на розвиток рухових здібностей.

Для науково обґрунтованої та ефективно організації занять фізичною культурою необхідно мати комплексну інформацію про рівень фізичної підготовленості школярів на кожному етапі їхнього навчання. Наявність цієї інформації, особливо на етапі формування рухових функцій, має велике практичне значення. Тому оцінка ефективності фізичного виховання в школі повинна проводитися з одного боку за станом здоров'я учнів, а з іншого – за рівнем розвитку основних фізичних якостей, тобто за рівнем фізичної підготовленості учнів. Фізичний стан і працездатність школярів змінюються під впливом зовнішнього середовища, уроків фізичного виховання. У зв'язку з цим своєчасний контроль і оцінка підготовленості школярів дозволяють

раціонально будувати навчальний процес і визначити його ефективність [2; 3].

Педагогічний контроль є одним з важливих чинників підвищення ефективності управління процесом фізичного виховання учнів загальноосвітньої школи. Систематичне спостереження за руховою підготовленістю кожного окремого учня дозволяє своєчасно спостерігати картину розвитку рухових якостей і навичок, виявляти відстаючих і, на основі диференційованого підходу за допомогою спеціальних педагогічних впливів, досягати необхідного ефекту у вирішенні завдань фізичного виховання дітей шкільного віку.

Тестування рухових можливостей людини є однією з найважливіших областей діяльності науковців і спортивних педагогів. Воно допомагає вирішенню низки складних педагогічних завдань: виявляє рівні розвитку функціональних і координаційних здібностей, дозволяє оцінювати якість технічної і тактичної підготовленості. На основі результатів тестування можна: порівнювати підготовку як окремих учнів, так і цілих груп, проводити спортивний відбір для занять тим чи іншим видом спорту, для участі в змаганнях; здійснювати в значній мірі об'єктивний контроль над навчанням (тренуванням) школярів і юних спортсменів, виявляти перевагу і недоліки застосовуваних засобів і методів навчання, форм організації занять; нарешті, обґрунтовувати норми (вікові, індивідуальні) фізичної підготовленості підлітків [2].

Крім цього, завдання тестування також включають наступне:

- навчити самих школярів визначати рівень своєї фізичної підготовленості та планувати необхідні для себе комплекси фізичних вправ;
- стимулювати учнів до подальшого підвищення свого фізичного стану (форми);
- знати не лише вихідний рівень розвитку рухової здатності, скільки його зміну за певний період часу;
- стимулювати учнів, які досягли високих результатів, але не стільки за високий рівень, скільки за заплановане покращення особистих результатів.

Тестування має сприяти підвищенню інтересу у школярів до занять фізичними вправами, приносити їм радість, а не призводити до розвитку комплексу неповноцінності. У цьому контексті говорять про необхідність перегляду організації тестування. Для цього розроблено батарею тестів, в якій:

1. Результати тестів не порівнюються з нормативами, оцінка їх виконання ґрунтується на змінах, які відбулися за певний період часу.

2. Усі компоненти тесту модифіковані; використовуються полегшені варіанти вправ (вправи, що входять у зміст тесту, мають бути достатньо легкими, щоб ймовірність успішного виконання була велика, оцінки нуль та зі знаком мінус виключені) [1].

Контроль за фізичною підготовленістю виступає як оперативне управління, яке забезпечує функціонування системи відповідно до намічених планів. Він полягає в періодичному та безперервному порівнянні отриманих

результатів з наміченими планами та подальшої корекції процесу підготовки, а також самими планами. Система контролю служить для отримання інформації про поточний стан процесу фізичного виховання. Від інформаційного забезпечення залежить ефективність управління процесом фізичного виховання.

Педагогічний контроль обумовлений змістом навчально-виховного процесу, науково-обґрунтована організація якого передбачає постійний обмін інформацією між вчителем і учнем щодо реальних результатів їх спільної праці в галузі фізичного виховання. Сутність такого контролю полягає у своєчасному отриманні об'єктивної та достатньо повної інформації про ступінь оволодіння технікою вивченого рухової дії та про рівень розвитку рухових якостей на кожному етапі навчання.

Список використаних джерел

1. Сергієнко Л. П. Комплексне тестування рухових здібностей людини. Миколаїв: УДМТУ, 2001. 360 с.
2. Сергієнко Л. П. Спортивна метрологія: теорія і практичні аспекти : підручник. КНТ, 2010. 776 с.
3. Шепеленко Т. В., Шевченко В. П., Черніна С. М. Контроль і самоконтроль у процесі фізичного удосконалення. Лікувальна фізична культура. Масаж і самомасаж: конспект лекції. Харків, 2015. 32 с.

МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Марюхна Владислав Юрійович,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: кандидат педагогічних, доцент **Бондаренко В. В.**

Державна політика в сфері освіти спрямована на забезпечення умов для розвитку особистості та творчої самореалізації кожного громадянина, оновлення змісту освіти з урахуванням ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень. Світ вступив у період, коли зміна ідей, технологій, знань відбувається швидше, ніж зміна поколінь людей. Очевидно, що навчити дитину на все життя неможливо, тому не треба зводити навчання лише до засвоєння школярем певного обсягу знань. Випускника Нової української школи необхідно навчити самостійно вчитися, опановувати нову інформацію, формувати життєво важливі для нього компетентності. Школа покликана готувати учнівську молодь, здатну сприймати зміни, творити їх, розцінювати мінливість як органічну складову власного способу життя, виховувати здатність використовувати засоби фізичного виховання для підвищення розумової працездатності та зміцнення соматичного здоров'я.